

Druge pak spytowachu jogo a pezedachu sname wot uogo s nebjaj.

Won pak jich myšleńa wězezy zašcho k nim: kužde kralejstwo rosdželone pscheschiwo sebe samemu, hordujo hopusczone, a jedna wjaža padno na drugu.

Soli něto tež ten zart pscheschiwo sebe rosdželony, kak ga zo jogo kralejstwo hobstojasch? Dofulaž wy žejošcho, až ja tych zartow psches Beelzebuba wen genim.

Čaž ja pak psches Beelzebuba tych zartow wen gonim, psches kogo gone jich wašche žišchi wen? Logodla budu woni wašche budniki byšch.

Čaž ja pak psches Božy palž tych zartow wen genim, ga jo žgan to Bože kralejstwo k wam pschišchlo.

Čaž možny hobronity swoj dwor hobswarnujo, ga jo jogo dobytk we měre.

Čaž pak možnejšchy něžli won na uogo pschižo a jogo pschewiwo, wesmjo won jogo bronidlo, na kotarež won se spuščezaschcho, a rosdželiwo jogo rubnjenje.

Čtož se mnu nějo, ten jo pscheschiwo mě, a čtož se mnu nesgromaziwo, ten rosdroscziwo.

Čaž ten něžisty duch wot žlowefa jo hujšchek, ga pschewožiwo won buče města, pytajuzy wotpoznytk, a gaž jen nenamakajo, žejo won: ja zu se sašej roschisch do mojeje wjaže, s kotarejež ja bom hujšchek.

A pschiduzy namakajo won ju meschonu a hupyšchionu;

Legdy žo won a wesmjo se sobu sedym drugich duchow, goršchych něžli won sam; a gaž nutsch pschidu, bydle woni tam, a horduju te sledne wězy togo samego žlowefa goršche, něžli te předne.

Wono pak se stanu, gaž won tafe gromaschcho, jwignu jedna ženiška s togo luda swoj glos a zašcho k nomu: sbožny jo ten žywot, kenz tebe nobyt jo, a te nadra, kotarež ty bužywašch by.

Won pak zašcho: jo, sbožne by, kotarež to Bože słowo słyschche a hobschewaju.

Dajšcho nam, l. p! s togo s. evangelia gromisch:
Wot togo hobroschena, a gledasch:

I. Ma togo hobroschezego, a